

hemtas af följande uppgift på antalet af dem, som under de sednare åren sökt tillträde till undervisningsanstalterna samt blifvit der antagna eller afvisade:

År 1861 sökande	— 203,	antagna	— 93,	afvisade	— 110.
" 1862	" — 159,	"	— 88,	"	— 71.
" 1863	" — 165,	"	— 107,	"	— 58.
Alltså under tre år "	— 527,	"	— 288,	"	— 239.

Af de 239 sökande, som ej vunnit inträde, har en stor del blifvit afvisad endast på grund af bristande utrymme och lärarekrafter.

Då det ur här ofvan anförda förhållanden framgår, att, jemte den möjliga likgiltigheten för saken i fråga, ett verkligt misstroende, som ej kan genom lagbud häfvas, förefinnes hos allmänheten inom vissa orter; då vidare ganska otvetydiga tecken visa, att detta misstroende är på god väg, att utan lagstiftningens åtgärd undanrödjas; då det till sist är med siffror ådagalagdt, att förslagets genomförande mötes af snart sagdt öfverstigligen praktiska svårigheter; så måste Utskottet, under fullt erkännande af förslagets välvilliga syfte, värd samt hemställa,

att ifrågavarande motion ej må till någon Kammarrens åtgärd föranleda.

Stockholm den 26 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

J. Ödmansson.

N:o 9.

Ank. till iksd. Kansli d. 27 Febr. 1867, kl. 1 e. m.

Andra Kammarrens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Utlåtande N:o 3, rörande väckt förslag derom, att hittills medgifna undantag från förbudet mot lotteri-inrättningar måtte utsträckas äfven till bortlottning af industriföremål för välgörande eller allmänt nyttiga ändamål.

Uti en till Andra Kammarren ingifven motion har Herr *S. A. Hedlund* yrkat, att, enär allmänneligen känt vore, att Danmarks yrkesbildning uppnått

sin höga ståndpunkt väsendtligen genom den uppmuntran och ledning, som vunnits genom Danska industri-lotterierna, Kongl. Förordningen af den 21 Mars 1844, som endast medgifver bortlottning af lösören för välgörande ändamål eller af konst saker till Svenske konstidkares understöd, måtte, efter underdånig framställning derom hos Kongl. Maj:t, ernå den utsträckning, att äfven bortlottning af industri-föremål för välgörande eller allmänt nyttiga ändamål kunde medgifvas.

Som emellertid motionen icke innefattar inskränkning derom, att bortlottning endast skulle kunna ifrågakomma beträffande Svenska industriföremål, samt det vill synas Tillfälliga Utskottet, som en ytterligare utsträckning af lottförsälningssystemet till alla industriföremål, äfven under förmenande att befordra välgörande ändamål, skulle kunna föranleda till missbruk och motverka den sparsamhet, som är nödvändig för alla och framför allt för den mindre bemedlade klassen, hvilken, om vidare tillfällen till sammankomster i och för lotterispel medgäfvos, deraf otvifvelaktigt skulle skörda mera skada än gagn, helst missbruk redan förekommit i åtskilliga delar af Riket genom nu medgifna tillåtelsen enligt förbesagde Kongl. Förordning, nemligen att bortlotta lösören eller konst saker till Svensk konstidkares understödjande och uppmuntran, under vilkor, som, efter hvad erfarenheten ådagalagt, icke alltid respekteras; så får Tillfälliga Utskottet vördsamt tillstyrka,

att herr Hedlunds ifrågavarande motion icke måtte till någon åtgärd å Andra Kammarens sida föranleda.

Stockholm den 26 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

J. Ödmansson.

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli d. 27 Febr. 1867, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Betänkande N:o 4, i anledning af väckt motion om upphäfvande af stadgandet i 11 § af Kongl. Instruktionen för Serafimer-ordens-gillet den 28 April 1791, i fråga om Ordens-gilletts rätt att lösa till skatte försålda hospitalshemman, då desamma säljas utom börd.

Ofvanomförmälda författning innehåller uti ifrågavarande hänseende detta stadgande:

§ 11.